

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-121>

УДК 339.9 (332.13)

ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОСВІТНЬОЇ НЕРІВНОСТІ, ЇЇ МІСЦЯ В СИСТЕМІ ГЛОБАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

THEORETICAL AND APPLIED ASPECTS OF THE RESEARCH OF EDUCATIONAL INEQUALITY, ITS PLACE IN THE SYSTEM OF GLOBAL PROBLEMS OF THE WORLD ECONOMY

Адамик Вікторія Віталіївна

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8842-8252>

Панчишин Іван Миколайович

аспірант,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-9223-9140>

Панчишин Володимир Миколайович

аспірант,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-5357-0395>

Adamyk Viktoriia

National University «Lviv Polytechnic»

Panchyshyn Ivan, Panchyshyn Volodymyr

Lviv Polytechnic National University

Стаття присвячена актуальним теоретико-прикладним аспектам дослідження освітньої нерівності, її місця в системі глобальних проблем світової економіки. В роботі звертається увага на визначальне значення освіти в соціально-економічному розвитку й відтворенні соціального порядку в суспільстві. Досліджено підходи авторів до трактування категорії «нерівність», виділено її види; розглянуто властивості соціально-економічної нерівності. Звертається увага на складність підтвердження й фізичного вимірювання всіх проявів нерівностей, і те, що між всіх видів нерівностей найбільш вимірюваною є нерівність економічна, що визначається здебільшого рівнем доходів. Розглянуто соціально-економічні складові проблематики освітньої нерівності; виокремлено чинники, що сприяють відтворенню освітньої нерівності; упорядковано соціально-економічні й культурні чинники, що виступають причинами освітньої експансії.

Ключові слова: нерівність, соціальна нерівність, освітня нерівність, соціально-економічні проблеми, світова економіка.

The article is devoted to actual theoretical and applied aspects of the study of educational inequality, its place in the system of global problems of the world economy. It is a well-known fact that for a long time education is one of the most important institutions of modern society, the sphere of formation, transfer, assimilation of knowledge, skills, abilities, social experience and life values, has a significant impact on the future of young people and determines the prospects and opportunities for their professional employment, the level of competitiveness in the labor market. The work draws attention to the determining importance of education in socio-economic development and reproduction of social order in society. Today, the legitimacy of educational inequality is generally recognized and takes place in every society, and the inequality in the distribution of key social resources (opportunities, means and reserves that are in use by society and which it can demand to ensure its own social life and livelihood) is one of its main consequences

. The authors' approaches to the interpretation of the category "inequality" were studied, its types (economic, social, political and ethno-cultural) were distinguished; properties of socio-economic inequality are considered. It is noted that educational inequality is one of the reasons for social stratification – the differentiation/stratification of society into social classes and strata of the population; their arrangement from top to bottom in strata (horizontal layers) based on inequality in the level of education, income, property, professional prestige, lifestyle, etc. Attention is drawn to the difficulty of confirming and physically measuring all manifestations of inequality, and the fact that among all types of inequality, the most measurable is economic inequality, which is determined mostly by the level of income. The socio-economic components of the problem of educational inequality are considered; the factors contributing to the reproduction of educational inequality (individual and structural or "ascription" characteristics) are singled out; socio-economic and cultural factors that are the causes of educational expansion are organized.

Key words: inequality, social inequality, educational inequality, socio-economic problems, world economy.

Постановка проблеми. Відносини між складовими частинами соціальної структури можуть містити в собі елементи соціальної рівності та соціальної нерівності. Зокрема остання визначає становище індивідів у суспільстві, де окремі соціальні групи демонструють різний соціальний статус, а також належать до різних суспільних класів чи соціальних кіл, отримуючи при цьому особливі соціальні привілеї, або ж є позбавленими зазначених привілеїв. Одним із аспектів соціальної нерівності є нерівність доступу до освіти чи, іншими словами, освітня нерівність. Здавна освіта була однією із найважливіших інституцій сучасного суспільства, вважалась сферою формування, передачі, засвоєння знань, навичок, умінь, соціального досвіду й життєвих цінностей, чинила вагомий вплив на майбутнє молоді та визначала перспективи, можливості її професійної зайнятості, ступінь конкурентоспроможності на ринку праці тощо. Освіта також має визначальне значення у соціально-економічному розвитку та відтворенні соціального порядку в суспільстві. На момент сьогодення легітимність освітньої нерівності є загально визнаною, вона є в кожному суспільстві, а нерівність розподілу основних соціальних ресурсів (можливостей, засобів і резервів, якими володіє та які використовує суспільство, і які можуть бути ним затребувані з метою забезпечення різних сфер соціального життя та життєдіяльності) є одним із основних її наслідків.

Особливого значення освіта, як чинник відтворення соціальної нерівності, набула з середини 60-х років ХХ століття у зв'язку з установкою на її масовість. Питання нерівності, диференціації, мобільності неминуче виявляються пов'язаними з освітою через виконання нею відповідних функцій. Освіта – це не тільки можливість навчатися, отримувати знання, кваліфікацію, але і спосіб досягнення інших життєвих цілей, капітал для інвестування.

Здобуття знань і кваліфікацій у сфері освіти значною мірою зумовлює соціальну мобільність та доступ до інших суспільних благ, оскільки в розвиненому суспільстві освоєння багатьох ролей, отримання певних статусів значною мірою детермінується навчанням, проходженням через формальні організації інституту освіти. На сьогодні доволі часто виникають труднощі для освоєння престижних спеціальностей, деякі з них стають доступними переважно тим, хто має певне соціальне походження, зв'язки або гроші. Тому освіта продовжує відтворюватися як важливий чинник соціальної диференціації та стратифікації у суспільстві [2, с. 165–166].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Необхідно згадати, що проблематика нерівності в цілому та нерівності в соціальному аспекті, як одна з найбільш фундаментальних соціальних проблем, докладно досліджувалась ще з античних часів Аврелієм, Аристотелем, Платоном, Сенекою та ін. Значний внесок у дослідження соціально-економічних складових проблематики освітньої нерівності зроблено також Ашиним Г. К., Бурдьє П., Гершунским Б. С., Гусинським Н. Е., Брунером Дж., Дьюї Дж., Жуковим В.І., Іллічем І., Коулманом Дж. С., Турчаніною Ю. І., Фуллан М., Фрейре П. та ін. [3].

Кривошеєва Е. А. [4] зазначає, що соціальна мобільність та нерівність можливостей розглядаються через призму нерівних можливостей здобування освіти для вихідців із різних соціальних прошарків та відмінні освітні траєкторії окремих індивідів. Оксамитна С. М. та Хоменко Л. В. в своїй праці звертають увагу на те, що «дослідники, які працюють у рамках теорії конфліктів, розглядають освіту як інституцію, що легітимізує соціальну нерівність, відтворюючи стратифікаційну структуру суспільства, доступ до освіти вважається залежним від приписних статусів (які індивід не може контролювати) [5].

Починаючи з 1960-х рр. проблематику освітньої нерівності в своїх роботах окреслює німецько-британський соціолог Дарендорф Р. [6], який з точки зору дослідження нерівності виділяє три чи, із певними обмеженнями, чотири групи, що в освітній системі схильні до дискримінації. Сформовані автором твердження формують питання щодо наявності та ступеня зміни в соціальній нерівності й нерівності доступу до освіти за останні сорок років, а також місце зосередження потенціалу кваліфікацій та здібностей.

Свого часу питаннями аналізування освітньої американський займався відомий американський соціолог, один із ключових представників теорії раціонального вибору Дж. Коулман [7]. Провівши низку досліджень він продемонстрував, що домінуючий вплив на навчання надають соціальні й сімейні обставини, і згодом це визначає потенційний рівень доходів індивідів.

Незважаючи на тривалі дослідження тематики освітньої нерівності, а також її місця в системі глобальних проблем світової економіки, вона й досі є надзвичайно актуальною, оскільки за своїм змістом належить до освітніх ризиків.

Постановка завдання. Зважаючи на результати аналізування літературних джерел [1–15] та панівні тенденції у суспільстві, нашою метою є дослідження теоретико-прикладних аспектів освітньої нерівності, а також її місця в системі глобальних проблем світової економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасне трактування нерівності передбачає розгляд не лише суто економічних параметрів. Зокрема виділяють такі види нерівності, як [8]: економічну, соціальну, політичну й етнокультурну. Певні групи населення можуть потерпати від конкретного виду нерівності внаслідок обмеження їх прав, проте найгострішими є прояви їх комбінації. Висока нерівність і масштабна бідність зумовлюють виникнення соціальної напруженості та соціальних конфліктів, погіршення криміногенної ситуації в суспільстві. Варто зазначити, що за допомогою статистичних даних, отриманих із суцільних чи навіть вибіркового спостережень, далеко не всі прояви нерівностей можуть бути підтвердженими та фізично вимірними. Низка випадків передбачає оцінювання нерівностей виключно чи взагалі лише якісно.

На нашу думку найбільш виразно визначеною ознакою економічної нерівності являється нерівність за доходами, яка цілком

прогнозовано віддзеркалюється в розшаруванні населення на бідні та багаті верстви. Однак нерівність за доходами може зумовити (та зазвичай зумовлює) нерівність у доступі до головних суспільних благ (якісної освіти, медичного обслуговування, можливості проживання в комфортному житлі), до ресурсів (фінансових, інфраструктурних, майнових, інформаційних та ін.), до реалізування основних первинних прав індивідів в цілому (на життя, здоров'я та безпеку). Проте разом із тим і сама нерівність за доходами являється наслідком решти видів та проявів нерівності, тобто має місце таке собі замкнуте коло в переліку нерівностей, коли наявність однієї зумовлює в більшості випадків наявність і решти. Зокрема, відсутність можливостей здобуття якісної освіти спричиняє до того, що діти з бідних сімей будуть жити в бідності й у їх дорослому житті [8].

Незважаючи на те, що існує багато зовнішніх – природних, макроекономічних та політичних властивостей соціально-економічної нерівності, можемо констатувати, що нерівність, як і бідність, – явище, яке саме себе живить, і тому подолати певний вид нерівності, не вживши дієвих економіко-політичних заходів на зменшення дії інших, по великому рахунку неможливо [9]. За умов становлення інформаційного суспільства найбільшої ваги набуває саме доступ до якісної вищої освіти, оскільки її здобуття теоретично забезпечує можливість доступу до високооплачуваних робочих місць, а отже, зростання рівня добробуту чи зниження ризику бідності [10].

Здобута індивідом освіта визначає сферу його професійної діяльності, а також ймовірний рівень доходу, ступінь конкурентоспроможності та загальної мобільності на ринку праці, в окремих ситуаціях навіть обумовлює вибір місця проживання. Мотиваційні чинники, які виникають в процесі спонукання до здобуття освіти дедалі більше стають прагматичними й зорієнтованими на зовнішні параметри самореалізації, зокрема: на можливості отримання вищого доходу та професійно-кар'єрного росту, набуття кращого та/або більш престижного соціального статусу, покращення ступеню матеріального забезпечення сім'ї, а також на відтворення її соціально-культурного капіталу та ін. [8]. Разом із тим експерти наголошують на значному застереженні щодо корпоративного управління: в бідних країнах або в багатих із високим рівнем поляризації суспільства діти з малозабезпечених сімей, незважаючи на

високий освітній рівень, надзвичайно рідко посідають високі керівні посади.

Оксамитна С. М. та Хоменко Л. В. виокремлюють наступні набори чинників які сприяють відтворенню освітньої нерівності [1]: 1) індивідуальні: власна мета, мотивація і здібності; 2) структурні чи «аскрипційні» характеристики, зокрема гендер, місце проживання (насамперед у дитячому та підлітковому віці) соціальне походження та ін.

Аналіз чинного українського законодавства про освіту і огляд актуальних тенденцій в українській освітній галузі дозволили виявити наявність конфліктності серед факторів освітньої нерівності. Зокрема освітнє законодавство України на державному рівні вписується у функціоналістську концепцію освіти у сучасному суспільстві, де декларується рівні права та доступ до освіти для всіх громадян, залежності від індивідуальних здібностей, бажань і мотивації є виключними [11].

Від моменту отримання незалежності в Україні відбулась динамічна експансія вищої освіти, значно збільшилась кількість вищих навчальних закладів III–IV рівнів акредитації, проте в деяких із них має місце комерціалізація освіти, коли з метою одержання вищого прибутку навчальні заклади на комерційних засадах приймають якомога більше студентів, проте це не підтверджено наявною матеріально-технічною та науково-педагогічною базою самих навчальних закладів. Такі дії зумовлюють девальвацію знань, нівелюють цінність диплому про вищу освіту, призводять до виникнення невідповідності потреб ринку праці формально високому освітньому рівню претендентів на вакантні місця, зокрема молодших вікових категорій. При цьому доступ до освіти обумовлений низкою соціальних детермінант, які сприяють успішному переходу окремих індивідів від середнього до вищого освітнього рівня.

На основі результатів виконаних досліджень можемо зазначити, що для відтворення освітньої нерівності найвпливовішим виявився фактор соціально-економічного походження індивіда, який передбачає класову належність і освітній рівень його батьків. Зокрема соціально-економічне походження індивіда трактується не лише як визначник доступності освіти, але й підтверджує власну значущість, як соціальну детермінанту для виконання освітніх переходів (наприклад, від середньої до вищої освіти) [13]. Наступним важливим фактором виступає диференціація населення за типом поселення (наприклад,

на міське й сільське). Найбільшу проблему становлять обмежені можливості територіального доступу і до якісних навчальних закладів, і до різноманітних додаткових освітніх послуг в цілому, і це значно підсилюється доволі скрутним економічним становищем сільського населення й невмотивованістю сільської молоді до опанування знань і навичок з метою здобуття професійної кваліфікації - виконані дослідження підтвердили значну залежність результатів зовнішнього незалежного оцінювання від місця проживання випускників шкіл [13].

Маркова Н. В. зазначає, що найменш важливим для України у питаннях відтворення освітньої нерівності є фактор гендерної належності: жінок однаковою мірою з чоловіками представлено в усіх типах навчальних закладів, а на рівні вищої освіти за чисельністю вони домінують. Однак якщо вести мову про високу освіченість представників обох статей, то має місце диференціація спеціальностей і маркування їх, як «традиційно чоловічих» чи «традиційно жіночих», і так як на ринку праці на перші є більший попит і вони є високооплачуваними, це дещо знецінює жіночу освіту. Одним з явищ, що може сприяти вирівнюванню можливостей здобуття вищої освіти й зменшенню нерівності, є притаманна багатьом країнам тенденція до розширення освітніх можливостей, освітньої експансії за рахунок не лише збільшення кількості вищих навчальних закладів, але й їх потенційної доступності для більш широких верств населення. Україна також належить до тих країн, у котрих протягом останніх десятиліть відбувається експансія вищої освіти [12].

Совсун І. [14] вважає, що причинами експансії може бути ціла низка різноманітних соціально-економічних і культурних факторів. Автором упорядковано зазначені чинники не тільки залежно від внесків, але й від вигоди, яка отримується на інституційному чи індивідуальному рівні: національні уряди активно стимулюють експансію освітньої системи, оскільки це стимулюватиме продуктивність робочої сили і забезпечить в майбутньому економічне зростання; технологічний розвиток також зумовлює формування попиту на освічених працівників, і це в свою чергу підсилює економічну ефективність освіти; студенти та їх сім'ї відповідають за зміну доступності освітньої системи за рахунок чітко спрямованого часових, фінансових та інших ресурсів (зокрема інтелектуальних) в прагнення до здобуття освіти; експансія освіти на вищих

ланках також є ознакою збільшення участі жінок, і це є ознакою посилення гендерної рівності.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Сучасними авторами соціально-економічна мобільність і нерівність можливостей розглядаються через призму нерівних можливостей здобування освіти для вихідців із різних соціальних прошарків та через неординарні освітні траєкторії окремих індивідів. Всі рівні освітньої системи складають єдине ціле, тому нерівність можливостей у отриманні

вищої освіти з часом може накопичуватися. Щодо перспектив подальших досліджень, то доцільно зосередити увагу розробленні критеріїв та інструментарію подолання освітньої нерівності у контексті досягнення цілей соціального та економічного розвитку, які є взаємозалежними та взаємодоповнюючими компонентами. Їх поєднання в теоретичному й практичному аспектах являється запорукою досягнення високої якості життя та суспільного прогресу в національному й глобальному масштабі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Оксамитна С. М., Хоменко Л. В. Освітня нерівність в українському суспільстві: соціальні детермінанти освітніх переходів. *Наукові записки НаУКМА. Соціологічні науки*. 2017. № 196. С. 13–18 URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/8815ec10-1816-4f87-939f-6faf06a17f18/content> (дата звернення: 14.05.2024 р.)
2. Коваліско Н. В. *Основи соціальної стратифікації: навчальний посібник*. Львів: «Магнолія 2006», 2009. 328 с
3. Кльов М.В. Освітня нерівність в умовах сучасного глобалізованого суспільства: соціологічний аналіз. *Методологія науки сьогодні: тези міжнародної конференції*. м. Київ. 29 червня 2013 р. С. 113–117.
4. Кривошеєва О.О. Система освіти як середовище відтворення соціальної нерівності (за П. Бурдьє та Ж.-К. Пассроном). *Науково-теоретичний альманах «Грані»*. 2016. № 7 (135). С. 81–89.
5. Оксамитна С. М. Експансія вищої освіти та нерівність освітніх можливостей. *Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки*. 2014. № 4 (25). С. 6–13.
6. Дарендорф Р. Громадянська відповідальність інтелектуалів: проти нового страху перед освітою. *Поліс (Політичні дослідження)*. 1997. № 6. С. 141–164.
7. Coleman, James S. *Equality of educational opportunity. Integrated education*, 1968, 6.5: pp. 19–28.
8. *Нерівність в Україні: масштаби та можливості впливу* / за ред. Е. М. Лібанової. Київ : Інститут демографії та соціальних досліджень імені М. В. Птухи НАН України, 2012. 404 с.
9. Адамик В. Соціально-економічна нерівність у національному та глобальному вимірі: сучасний погляд на проблему. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2019. № 1. С. 102–116.
10. Бригадир В. О. Освітня політика країн європейського союзу як фактор подолання соціально-економічної нерівності. *Інтелект XXI. «Світова економіка та міжнародні відносини»*. 2017. № 4. С. 21–26.
11. Закон України «Про освіту» URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1060-12> (дата звернення: 22.05.2024 р.)
12. Маркова Н. В. Сучасні тенденції розвитку гендерної освіти в Україні. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*. 2019. № 1(1). С. 204–214. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/vlup_2019_1\(1\)_24](http://nbuv.gov.ua/UJRN/vlup_2019_1(1)_24) (дата звернення 24.05.2024 р.)
13. Оксамитна С., Стукало С. Масовість вищої освіти та освітня нерівність в Україні. *Соціальні виміри суспільства*. 2014. № 6. С. 206–220. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/svs_2014_6_18 (дата звернення: 26.05.2024 р.)
14. Совсун І. *Про катастрофічні масштаби освітньої нерівності*. URL: <https://osvita.ua/blogs/75142/> (дата звернення 26.05.2024 р.)

REFERENCES:

1. Oksamytna S. M., Khomenko L. V. (2017) Osvitnia nerivnist v ukrainskomu suspilstvi: sotsialni determinanty osvithnikh perekhodiv [Educational inequality in Ukrainian society: social determinants of educational transitions] *Naukovi zapysky NaUKMA. Sotsiolohichni nauky*, vol. 196, pp. 13–18. Available at: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/8815ec10-1816-4f87-939f-6faf06a17f18/content> (accessed May 14, 2024)
2. Kovalisko N. V. (2009) *Osnovy sotsialnoi stratyfikatsii: navchalnyi posibnyk* [Basics of social stratification]. Lviv: «Mahnoliia 2006», 328 p. (in Ukrainian)

3. Klov M. V. (2013) Osvitnia nerivnist v umovakh suchasnoho hlobalizovanoho suspilstva: sotsiologichnyi analiz [Educational inequality in the conditions of modern globalized society: a sociological analysis]. *Metodolohiia nauky sohodennia: tezy mizhnarodnoi konferentsii*. m. Kyiv. 29 chervnia 2013 r. P. 113–117. (in Ukrainian)
4. Kryvosheieva O. O. (2016) Systema osvity yak seredovysheche vidtvorennia sotsialnoi nerivnosti (za P. Burdie ta Zh.-K. Passronom) [The education system as an environment for reproduction of social inequality (according to P. Bourdieu and J.-K. Passron)]. *Naukovo-teoretychnyi almanakh «Hrani»*, vol 7 (135), pp. 81–89.
5. Oksamytna S. M. (2014) Ekspansiia vyshchoi osvity ta nerivnist osvity mozhlyvosti [Expansion of higher education and inequality of educational opportunities]. *Aktualni problemy sotsiologii, psykholohii, pedahohiky*, vol 4 (25), pp. 6–13.
6. Darendorf R. (1997) Hromadianska vidpovidalnist intelektualiv: proty novoho strakhu pered osvitoiu [Civic responsibility of intellectuals: against the new fear of education] *Polis (Politychni doslidzhennia)*, vol 6, pp. 141–164.
7. Coleman, James S. (1968) Equality of educational opportunity [Equality of educational opportunity]. *Integrated education*, vol 6.5, pp. 19–28.
8. Nerivnist v Ukraini: masshtaby ta mozhlyvosti vplyvu / za red. E.M. Libanovoi (2012) [Inequality in Ukraine: scope and possibilities of influence]. Kyiv: Instytut demohrafii ta sotsialnykh doslidzhen imeni M.V. Ptukhy NAN Ukrainy, 404 p. (in Ukrainian)
9. Adamyk V. (2019) Sotsialno-ekonomichna nerivnist u natsionalnomu ta hlobalnomu vymiri: suchasnyi pohliad na problemu [Socio-economic inequality in the national and global dimensions: a modern view of the problem]. *Visnyk Ternopilskoho natsionalnoho ekonomichnoho universytetu*, vol. 1, pp. 102–116.
10. Bryhadyr V. O. (2017) Osvitnia polityka krain yevropeiskoho soiuzu yak faktor podolannia sotsialno-ekonomichnoi nerivnosti [Educational policy of the countries of the European Union as a factor in overcoming socio-economic inequality]. *Intelekt KhKhI. «Svitova ekonomika ta mizhnarodni vidnosyny»*, vol. 4, pp. 21–26.
11. Zakon Ukrainy «Pro osvitu» [Law of Ukraine «On Education»]. Available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1060-12> (accessed May 22, 2024)
12. Markova N. V. (2019) Suchasni tendentsii rozvytku hendernoї osvity v Ukraini [Modern trends in the development of gender education in Ukraine]. *Visnyk Luhanskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Pedahohichni nauky*, vol. 1(1), pp. 204–214. Available at: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/vlup_2019_1\(1\)_24](http://nbuv.gov.ua/UJRN/vlup_2019_1(1)_24) (accessed May 22, 2024)
13. Sovsun I. *Pro katastrofichni masshtaby osvitnoi nerivnosti* [About the catastrophic scale of educational inequality]. Available at: <https://osvita.ua/blogs/75142/> (accessed May 24, 2024)
14. Oksamytna S., Stukalo S. (2014) Masovist vyshchoi osvity ta osvitnia nerivnist v Ukraini [The mass of higher education and educational inequality in Ukraine]. *Sotsialni vymiry suspilstva*, vol. 6, pp. 206–220. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/svs_2014_6_18 (accessed May 16, 2024)